

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/17706 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 april 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om wijziging van de beperking van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 3 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juni 2008, verzonden op 16 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en bepaald dat de rechtsgevolgen van het besluit van 3 april 2007 in stand worden gelaten. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De Afdeling overweegt ambtshalve het volgende. De rechtbank heeft in de beslissing van de aangevallen uitspraak, in tegenstelling tot hetgeen in de overwegingen is vermeld, niet het besluit van 3 april 2007 vernietigd alvorens te bepalen dat de rechtsgevolgen van dit besluit in stand worden gelaten. Dit verdraagt zich niet met artikel 8:72, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 3 april 2007 gegrond verklaren, dat besluit vernietigen en bepalen dat de rechtsgevolgen van dat besluit in stand worden gelaten.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

2.5. Redelijke toepassing van artikel 41, vierde lid, van de Wet op de Raad van State brengt met zich dat het griffierecht – naar analogie van artikel 41, vijfde lid, van die wet – door de secretaris van de Raad van State aan de vreemdeling wordt terugbetaald.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 12 juni 2008 in zaak nr. 07/17706;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 3 april 2007;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VII. bepaalt dat de secretaris van de Raad van State aan de vreemdeling het door haar voor de behandeling van het hoger beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 216,00 (zegge: tweehonderdzestien euro) aan hem terugbetaalt.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

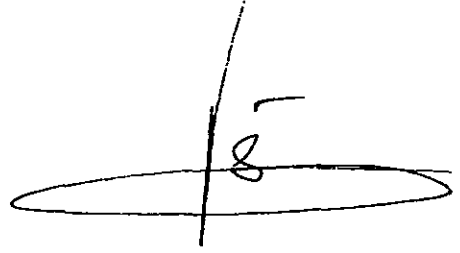
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 november 2008

218-588.

Verzonden: 24 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line crossing it near the center. To the right of the vertical line, there are some smaller, less distinct markings that appear to be part of the signature.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/17706 en AWB 07/17708

V-nr:

inzake: van Ghanese nationaliteit, wonende te
eiseres/verzoekster, hierna te noemen eiseres,
gemachtigde: mr. B.D. Lit, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. C.E. Efstratiades, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 7 april 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 18 augustus 2005 tot het wijzigen van de beperking van haar verblijfsvergunning van "arbeid in loondienst bij" naar "arbeid in loondienst" afgewezen. Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 2 april 2007 (hierna: het bestreden besluit) ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiseres na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiseres Nederland uit eigen beweging binnen 28 dagen moet verlaten.

2. Op 24 april 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiseres ontvangen. Volgens het besluit schort het beroep de rechtsgevolgen niet op. Bij brief van 27 mei 2007 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist.

3. Bij faxbericht van 17 maart 2008 heeft eiseres een aanvullend beroepschrift ingediend.

4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 27 maart 2008. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig S.T. Petrova als tolk in de Engelse taal.

5. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

1. Verweerder heeft zich – zakelijk weergegeven – op het volgende standpunt gesteld. Aan de voorwaarden die gelden voor het verrichten van arbeid in loondienst, zoals geformuleerd in artikel 3.31 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), wordt niet voldaan. Eiseres verwerft met de arbeid in loondienst niet duurzaam en zelfstandig een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3:74, eerste lid en onder a, van het Vb 2000. Voorts is niet gebleken van zodanige bijzondere feiten en

omstandigheden dat een beslissing overeenkomstig de toepasselijke beleidsregels in dit geval zou leiden tot nadelige gevolgen voor één of meer belanghebbenden, die onevenredig zouden zijn in verhouding met de door de beleidsregels te dienen doelen (artikel 4:84 van de Awb). Verweerder heeft in het verweerschrift ten slotte benadrukt dat de aanvraag van eiseres is afgewezen op grond van artikel 18, eerste lid, onder d van de Vw 2000 en niet, zoals eiseres lijkt te veronderstellen, op grond van artikel 18, eerste lid, onder f van de Vw 2000. Artikel 3:89, eerste lid, van het Vb 2000 is dan ook niet van toepassing.

2. Ter terechtzitting heeft verweerder erkend dat uit het bestreden besluit niet eenduidig volgt wat daarvan de grondslag is. Verweerder heeft evenwel vastgehouden aan het in het verweerschrift ingenomen standpunt dat niet wordt voldaan aan het algemene middelenvereiste van artikel 18, eerste lid, onder d van de Vw 2000. Meer in het bijzonder wordt niet voldaan aan het duurzaamheidsvereiste zoals geformuleerd in artikel 3:75, eerste lid, van het Vb 2000.

Verweerder heeft voorts gesteld dat eiseres overigens, in geval de aanvraag op grond van artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, zou zijn afgewezen, evenmin een beroep op artikel 3:89, eerste lid, van het Vb 2000 zou toekomen. Eiseres beschikte ten tijde van het bestreden besluit immers over een nulurencontract tot 21 december 2007. Een nulurencontract garandeert niet dat er sprake zal zijn van, voor het resterende gedeelte van het jaar, voldoende inkomsten als bedoeld in artikel 3:74, eerste lid, van het Vb 2000, en daarmee van een duurzaam inkomen.

Verweerder heeft, nu er volgens verweerder slechts één uitkomst mogelijk is, de rechtbank verzocht om het bestreden besluit te vernietigen met instandhouding van de rechtsgevolgen.

3. Eiseres heeft – zakelijk weergegeven – de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Krachtens artikel 4, tweede lid onder b, van de Wet arbeid vreemdelingen is eiseres vrijgesteld van het vereiste van een tewerkstellingsvergunning. Of er ten aanzien van de door eiseres uitgeoefende werkzaamheden al dan niet sprake is van een prioriteitsgenietend aanbod, is derhalve niet relevant voor de beoordeling van het bezwaar tegen de afwijzing van de aanvraag van 18 augustus 2005. Gelet op artikel 3.89, eerste lid, van het Vb 2000, kan voorts het feit dat eiseres niet over een jaarcontract beschikt geen grond zijn voor de afwijzing van haar verlengingsaanvraag wegens het ontbreken van een duurzaam inkomen. Voorts betwist eiseres dat zij niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken als bedoeld in artikel 3.74, eerste lid, onder a, van het Vb 2000. Voornoemde bepaling merkt als voldoende inkomen aan een inkomen dat gelijk is aan het bepaalde in artikel 21 van de Wet werk en bijstand (hierna: WWB). Niet in geschil is dat het inkomen dat eiseres sinds juli 2006 heeft verworven gelijk is aan voornoemd normbedrag. De enkele omstandigheid dat eiseres een nulurencontract en deswege geen gegarandeerd inkomen heeft, biedt onvoldoende grond om haar aanvraag af te wijzen. Dit geldt te meer nu eiseres ten tijde van het bestreden besluit over een periode van negen maanden onafgebroken voldoende inkomen heeft verworven en in die periode geen beroep heeft gedaan op de openbare kas. Verder stelt eiseres dat verweerder ten onrechte in de individuele omstandigheden van eiseres geen grond heeft gezien om haar aanvraag krachtens artikel 4:84 van de Awb in te willigen.

In het aanvullende beroepschrift heeft eiseres nog het volgende aangevoerd. Nu artikel 3.74 van het Vb 2000 enkel ziet op de hoogte van het inkomen, kunnen de aangevoerde overwegingen betreffende het nulurencontract van eiseres niet als onderbouwing dienen voor de stelling dat eiseres niet voldoet aan het duurzaamheidsvereiste. Verweerder kan niet bij het verweerschrift de juridische grondslag van het bestreden besluit aanvullen dan wel wijzigen. Voor zover artikel 3.75 van het Vb 2000 wel aan de orde kan zijn, merkt eiseres op dat zij ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar op 2 april 2007 kon aantonen dat zij de tien daaraan voorafgaande maanden inkomen heeft verworven dat gelijk was aan de bijstandsnorm voor alleenstaanden.

III. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 18, aanhef en onder d van de Vw 2000 kan van een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden afgezien indien de

vreemdeling dan wel de persoon bij wie de vreemdeling verblijft niet meer zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

2. Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan zijn duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

3. Ingevolge paragraaf B1/4.3.2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: Vc 2000) worden inkomsten uit flexibele arbeidscontracten, gelet op het onzekere karakter dat werken op basis van dergelijke arbeidsovereenkomsten kenmerkt, niet aangemerkt als inkomsten die nog één jaar beschikbaar zijn. Zij zijn derhalve niet duurzaam in de zin van artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000. Hieraan doet de duur van het flexibele arbeidscontract niet af. Eigen aan flexibele arbeidsovereenkomsten is immers dat de hoogte van de inkomsten onregelmatig kan zijn. Op voornoemd uitgangspunt kan slechts een uitzondering worden gemaakt in het geval dat door de aanvrager of degenen bij wie verblijft wordt beoogd aantoonbaar reeds gedurende drie jaar onafgebroken is gewerkt en in die gehele periode een inkomen uit arbeid in loondienst is verworven dat ten minst gelijk is aan de toepasselijke bijstandsnorm in de zin van de WWB; en deze inkomsten uit arbeid voor nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn.

4. Ingevolge paragraaf B1/5.3.5 van de Vc 2000 is het algemene middelenvereiste (zoals uitgewerkt in paragraaf B1/4.3.2 van de Vc 2000, zie hiervoor) van toepassing op alle aanvragen tot het verlenen, verlengen en wijzigen van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde, tenzij nadrukkelijk anders is vermeld.

5. Artikel 4:84 van de Awb bepaalt dat het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen (inherente afwijkingsbevoegdheid).

Ten aanzien van het beroep

6. De rechtbank overweegt als volgt. In het bestreden besluit is getoetst aan artikel 3.31 van het Vb 2000. In dat artikel staan de vereisten genoemd die zijn verbonden aan het verlenen van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdende met het verrichten van arbeid in loondienst. In het bestreden besluit wordt overwogen dat eiseres geen verblijfsrecht kan ontlenen aan de aantekening "arbeid vrij toegestaan" en voorts dat in voldoende mate prioriteitsgenietend aanbod voorhanden is voor de functie van eiseres (die van kamermeisje). In hoeverre voornoemde stellingen/constateringen ten grondslag liggen aan het bestreden besluit blijkt evenwel onvoldoende uit het bestreden besluit. Verweerder heeft ter zitting desgevraagd gesteld dat deze stellingen/constateringen geen afwijzingsgronden zijn. In het bestreden besluit wordt tevens aan het middelenvereiste getoetst, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen een nulurencontract korter dan een jaar en langer dan een jaar. Verweerder heeft – noch in het bestreden besluit, noch ter terechtzitting – kunnen verduidelijken waarop dit onderscheid is gebaseerd, wat de relevantie daarvan is en heeft overigens ook niet aangegeven of uit wordt gegaan van een contract van korter of langer dan een jaar. De rechtbank is van oordeel dat gezien voornoemde onduidelijkheden het bestreden besluit niet deugdelijk is gemotiveerd en derhalve niet in stand kan blijven. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard.

7. Vervolgens dient de rechtbank te beoordelen of de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand kunnen blijven. In dat verband is van belang dat verweerder ter terechtzitting heeft aangegeven dat de afwijzing van de aanvraag enkel (nog) wordt gebaseerd op het niet voldoen aan het middelenvereiste van artikel 18, onder d, van de Vw 2000, in het bijzonder het duurzaamheidsvereiste van artikel 3:75, eerste lid, van het Vb 2000. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

8. Vast staat dat, gezien het bepaalde in paragraaf B1/4.3.2 van de Vc 2000, niet wordt voldaan aan het duurzaamheidsvereiste. Eiseres heeft immers niet gedurende een onafgebroken periode van drie jaar voorafgaand aan de aanvraag dan wel de beschikking gewerkt en in die gehele periode een inkomen uit arbeid in loondienst verworven dat ten minst gelijk is aan de toepasselijke bijstandsnorm in de zin van de WWB. Dit betekent dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet in aanmerking komt voor de verzochte wijziging van de beperking.

9. Met eiseres en verweerder is de rechtbank voorts van oordeel dat in geval van tegenwerping van artikel 18, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, artikel 3:89, eerste lid, van het Vb 2000 relevantie mist. Dit laatste artikel ziet immers enkel op de situatie waarin aan artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, is getoetst. De rechtbank merkt voorts ten overvloede op dat mocht verweerder de aanvraag op grond van artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, hebben afgewezen, zij van oordeel is dat een beroep op artikel 3.89, eerste lid, van het Vb 2000 eiseres niet zou hebben gebaat. Eiseres beschikte immers over een nulurencontract, waardoor het ongewis was welke inkomsten eiseres tot 21 december 2007 zou genereren.

10.1 Met betrekking tot de beroepsgrond dat verweerder ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid van artikel 4:84 van de Awb overweegt de rechtbank als volgt. Voorop wordt gesteld dat een beroep op deze hardheidsclausule slechts kan slagen indien sprake is van zeer bijzondere gevallen. Dit betekent dat de ruimte om gebruik te maken van deze discretionaire afwijkingsbevoegdheid beperkt is en door de rechtbank slechts terughoudend kan worden getoetst.

10.2 Eiseres heeft aangevoerd dat verweerder ten onrechte enkel de mate van beheersing van de Nederlandse taal als maatstaf van inburgering hanteert. Eiseres woont al dertien jaar in Amsterdam, een stad waar op grote schaal Engels wordt gesproken. Daarnaast is voor eiseres, gelet op haar werkzaamheden in de hotelbranche, kennis van het Nederlands geen noodzakelijke voorwaarde geweest om hier te kunnen aarden. Bovendien wijzen de vele sociale contacten, onder meer met het kerkgenootschap dat eiseres wekelijks bezoekt, er juist wel op dat eiseres een hechte binding heeft met de Nederlandse samenleving.

10.3 Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat geen sprake is van bijzondere omstandigheden die onevenredig nadeel voor eiseres met zich meebrengen. Verweerder heeft daarbij kunnen wijzen op het feit dat eiseres ondanks haar lange verblijf geen of nauwelijks Nederlands spreekt, waardoor van verregaande inburgering nog geen sprake is. Voorts heeft verweerder daarbij van belang kunnen achten dat eiseres geen familie in Nederland heeft, terwijl in haar land van herkomst, Ghana, nog haar moeder, broers en zussen wonen, zodat zij bij terugkeer in elk geval niet geheel van sociaal-maatschappelijk contact verstoken zal zijn. Dat, zoals eiseres ter zitting heeft gesteld, eiseres het contact met de familieleden in Ghana al lang is kwijtgeraakt en dat de kerkleden in Nederland nu haar familie zijn, heeft eiseres niet nader onderbouwd. De gestelde tijd dat al wel gewerkt is heeft verweerder ten slotte evenmin tot een ander oordeel hoeven brengen, nu deze omstandigheid al in het beleid ten aanzien van de duurzaamheid van de inkomsten is verdisconteerd.

11. Nu de door eiseres aangevoerde gronden niet kunnen worden gevolgd, terwijl vast staat dat eiseres niet voldoet aan het middelenvereiste, zou een nieuw door verweerder te nemen besluit op bezwaar slechts één mogelijke uitkomst kunnen hebben, te weten (wederom) een ongegrondverklaring van het bezwaar. Het ligt dan ook in de rede – en de rechtbank zal daartoe ook beslissen – om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb in stand te laten.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

11. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien

onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

12. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

13. Nu het bestreden besluit wegens een motiveringsgebrek zal worden vernietigd is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

14. Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 en artikel 8:82, vierde lid van de Awb wijst de rechtbank, respectievelijk de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseres betaalde griffierecht.

IV. BESLISSING

De rechtbank:

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/17706

- verklaart het beroep gegrond;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand worden gelaten;

De voorzieningenrechter:

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/17708

- wijst het verzoek af;

In alle zaken:

- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 966,- (zegge: negenhonderd en zesenzestig), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier.
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseres betaalde griffierecht ad € 143,- (zegge: honderd en drieënveertig euro).

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.H.G. Odink, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Sijbrands, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 12 juni 2008.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op:

15 JUNI 2008

Conc: HB
Coll: AS
D: C

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 JUL 2008	
ZAKENR.	200805322
AAN:	V/I
BEHANDELD: DO:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Per fax. 070-365 13 80

Amsterdam, 10 juli 2008

Appellante
Verblijvende
Geboortedatum
Nationaliteit : Ghanees
IND-nr. : 6320.03.3990
V-nr. :

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellante, verblijvende aan _____, kiest te dezer
zake woonplaats te Amsterdam, W.G. plein 222, 1054 SE te Amsterdam, ten kantore van haar
bepaaldelijk gevolmachtigde.

Mr. B.D. Lit, verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn
door appellante tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellante stelt hoger beroep in tegen de uitspraken van de Arrondissementsrechtbank 's-
Amsterdam, d.d. 12 juni 2008, verzonden op 16 juni 2008, met het kenmerk 07/17706. Een
afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Met haar eerste grief bestrijdt appellante hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 11. heeft
geoordeeld. Daarin staat het volgende.

*"11. Nu de door eiseres aangevoerde gronden niet kunnen worden gevolgd, terwijl vast staat
dat eiseres niet voldoet aan het middelenvereiste, zou een nieuw door verweerder te nemen
besluit op bezwaar slechts dan mogelijke uitkomst kunnen hebben, te weten (wederom) een
ongegrondverklaring van het bezwaar. Het ligt dan ook in de rede — en de rechtbank zal daartoe
ook beslissen — om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit met toepassing van artikel
8:72, derde lid. van de Awb, in stand te laten."*

Appellante stelt zich op het standpunt dat door in casu de rechtsgevolgen van het vernietigde
besluit in stand te laten de rechtbank onjuiste toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in
artikel 8:72, derde lid van de Awb.

Toelichting

- 1.1 Het derde lid van artikel 8:72 van de Awb bepaalt dat de rechtbank kan bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit of het vernietigde gedeelte daarvan geheel of gedeeltelijk in stand blijven.
- 1.2 Uit vaste jurisprudentie van uw rechtscollege volgt dat voor toepassing van art. 8:72 lid 3 Awb in beginsel slechts plaats is, indien na de vernietiging van het bestreden besluit rechtens nog slechts één besluit mogelijk is. (zie o.m. ABRvS 10 september 2002 JV 2002/385, ABRvS10 april 2002 JV 2002/173). Daarbij dient de feitelijk grondslag voldoende solide te zijn. (ABRvS 6 november 2001 AB 2002/45)
- 1.3 Voorts is door uw rechtscollege uitgemaakt dat de rechter, desverzocht of ambtshalve, kan bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven, mits daartoe zwaarwegende gronden bestaan, ontleend aan de situatie, rechtens en feitelijk, ex nunc. (ABRvS 8 augustus 2001, ABkort 512, ABRvS 26 februari 2003 JV 2003/139).
- 1.4 Appellante acht het in dezen verder van belang dat als na vernietiging van het bestreden besluit nog beleids- of beoordelingsvrijheid bestaat, lid 3 van artikel 8:72 als regel niet wordt toegepast.
- 2.1 In casu is niet in geschil dat verweerder ingevolge artikel 4:84 van de Awb een inherente afwijzingsbevoegdheid had.
- 3.1 De rechtbank overweegt in dit verband in rechtsoverweging 10.3 van de aangevallen uitspraak het volgende.
"Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat geen sprake is van bijzondere omstandigheden die onevenredig nadeel voor eiseres met zich meebrengen. Verweerder heeft daarbij kunnen wijzen op het feit dat eiseres ondanks haar lange verblijf geen of nauwelijks Nederlands spreekt, waardoor van verregaande inburgering nog geen sprake is. Voorts heeft verweerder daarbij van belang kunnen achten dat eiseres geen familie in Nederland heeft, terwijl in haar land van herkomst, Ghana, nog haar moeder, broers en zussen wonen, zodat zij bij terugkeer in elk geval niet geheel van sociaal maatschappelijk contact verstoken zal zijn. Dat, zoals eiseres ter zitting heeft gesteld, eiseres het contact met de familieleden in Ghana al lang is kwijtgeraakt en dat de kerkleden in Nederland nu haar familie zijn, heeft eiseres niet nader onderbouwd. De gestelde tijd dat al wel gewerkt is heeft verweerder ten slotte evenmin tot een ander oordeel hoeven brengen, nu deze omstandigheid al in het beleid ten aanzien van de duurzaamheid van de inkomsten is verdisconteerd."
- 3.2 De rechtbank is hierbij voorbij gegaan aan de omstandigheid dat de beoordeling in beroep van het bezwaar inzake de feiten een beoordeling ex tunc is. Verweerdens motivering in het kader van artikel 4:84 van de Awb, zoals vermeld in rechtsoverweging 10.3, zag op een beoordeling van feiten ex tunc, zoals die verweerder ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend waren op 2 april 2007.
- 3.3 Uit rechtsoverweging 10.3 volgt dat de rechtbank, anders dan door uw rechtscollege wordt verlangd bij de toepassing van artikel 8:72, derde lid van de Awb, bij haar

oordeel om de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten, neergelegd in rechtsoverweging 11, geen blijk heeft gegeven van een toetsing ex. nunc van de feiten.

- 2.4 Appellante merkt op dat bijgevolg in het midden is gebleven of thans een jaar na het bestreden besluit naar het oordeel van verweerder wel sprake was van een voldoende mate inburgering in de Nederlandse samenleving.
- 2.5 Evenmin is voldoende onderzocht gebleven of appellante in Ghana thans wel van sociaal maatschappelijk contacten verstoken zal zijn.
- 3.1 Uit het vorengaande volgt dat de rechtbank op onjuiste gronden de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand heeft gelaten.
- 4.1 Voorts overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 10.3 het volgende.

"(...)Dat, zoals eiseres ter zitting heeft gesteld, eiseres het contact met de familieleden in Ghana al lang is kwijtgeraakt en dat de kerkleden in Nederland nu haar familie zijn, heeft eiseres niet nader onderbouwd."

- 4.2 Appellante merkt hiertoe op dat, voor zover dit deel van rechtsoverweging 10.3 ziet op het ter zitting door verweerder geopperde verzoek om bij vernietiging van het besluit de rechtsgevolgen ervan in stand te laten omdat er geen ander besluit mogelijk zou zijn, zij onvoldoende de kans heeft gekregen gemotiveerd te reageren op dit nieuwe standpunt.
- 4.3 Hiertoe wijst appellante er op uw rechtcollege reeds heeft overwogen dat indien onderzoek plaats vindt in rechterlijke instantie, dan moet bewaakt worden dat de burger voldoende kans krijgt te reageren op de nieuw aangevoerde argumentatie van het bestuur. (ABRvS 19 september 2001, 200005866).
- 4.4 Appellante betwist in dezen dat haar voldoende gelegenheid is geboden om te reageren op het standpunt dat, ook in het licht van de huidige feiten, geen ander besluit mogelijk is. Immers, in het kader van de bezwaarprocedure is hiervoor gelegenheid gegeven in de gronden van het bezwaarschrift en in voorkomend geval wordt hiertoe nog een hoorzitting gehouden.
- 4.5 In casu is van appellante verlangd dat zij, in reactie op verweerders nieuw naar voren gebrachte argumenten, ter zitting alle nieuwe relevante feiten aanvoert en onderbouwt. Dit blijkt uit de vorenstaande passage van rechtsoverweging 10.3
- 4.6 Appellante stelt dat haar door rechtbank onvoldoende gelegenheid is gegeven om gemotiveerd te kunnen reageren verweerder gewijzigde standpunt, dan wel om haar nieuwe feiten te onderbouwen.
5. Hierin ziet appellante een reden temeer om aan te nemen dat de rechtbank op onjuiste gronden de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand heeft gelaten.

Petitum

Redenen waarom appellante uw rechtscollege verzoekt:

- Het hoger beroep gegrond te verklaren;
- De bestreden uitspraak te vernietigen en
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr B.D. Lit,
bepaaldelijk gevolmachtigde